

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2P/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417201024
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5417201024.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v právnej veci navrhovateľky - manželky: G.. B.. G. F., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom K.. T. XXX/XX, N. L., zastúpená splnomocneným zástupcom R.. C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom E. N. XX a manžela: G.. B.. N. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom K.. T.Š. XXX/XX, N. L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu Žilina, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o. so sídlom Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 3685501, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu F. F., nar. XX.XX.XXXX, maloleté dieťa bytom u navrhovateľky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľky G.. B.. G. F., rod. H., nar. XX.XX.XXXX a manžela G.. B.. N. F.V., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v N. L., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu N. L.U., vo zväzku 7, ročník 1991, na strane 63, pod poradovým číslom 118, rozvádza.

II. Maloletá F. F., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva zveruje do osobnej starostlivosti navrhovateľky - jej matky G.. B.. G. F., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je oprávnená maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Manžel - otec maloletej G.. B.. N. F., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu mal. F. F. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, a to vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

2P/17/2017

2.

IV. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietá.

V. Rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka návrhom podaným osobne na tunajšom súde dňa 17.03.2017 žiadala, aby súd rozviedol jej manželstvo s manželom, maloletú F. zveril do jej osobnej starostlivosti, manželovi určil vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére a stretávanie sa maloletej s otcom neurčil. Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že manžel ju dlhodobo fyzicky a psychicky týral, za čo bol aj právoplatne odsúdený a t.č. vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody. Vo vyjadrení k návrhu na rozvod manželstva

manžel uviedol, že s rozvodom nesúhlasí. Je toho názoru, že po návrate z výkonu trestu môžu obnoviť spolužitie s navrhovateľkou a s maloletou dcérou, pretože má záujem na obnovenie takéhoto spolužitia a bolo by to na prospech maloletej dcéry.

2. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul splnomocneného zástupcu navrhovateľky, manžela a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa so správami ÚPSVaR Dolný Kubín, Mesta Dolný Kubín, potvrdením o príjme manžela, správou zo šetrenia rodinných pomerov, sobášnym listom účastníkov konania, rodným listom mal. F., potvrdením o poslednom spoločnom trvalom pobyte, potvrdením o príjme navrhovateľky, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/33/2016 zo dňa 30.06.2016, ako aj podstatným obsahom spisového materiálu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/33/2016, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

3. Splnomocnená zástupkyňa manželky uviedla, že v žiadnom príbuzenskom pomere s navrhovateľkou nie je. Prišla s ňou do kontaktu v jej centre, kde pracuje a poskytuje poradenstvo pre týrané ženy a keďže centrum nemá oprávnenie klientov zastupovať v konaní pred súdmi, navrhovateľka ju splnomocnila ako fyzickú osobu, pretože sa na pojednávanie dostaviť nechcela a nechcela byť v kontakte s manželom. Prišla s ňou do styku po tom, ako jej príslušníci PZ odporučili centrum, do ničoho ju nikdy nenútila, nechala ju rozhodnúť sa samú a ona sa rozhodla pre rozvod. Povedala jej, že si vôbec nevie predstaviť, že by s manželom znova spolu žili po tom všetkom čo sa stalo, preto na podanom návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. F. zotrvala, výšku výživného ponechala na rozhodnutie súdu vzhľadom ku zárobkovým možnostiam manžela. Stretla sa s dcérami manželov, ktoré sú veľmi slušné, úctivé a veľmi si oboch rodičov vážia, ale samé staršie dve dcéry povedali, že už niet cesty späť, že tam bolo fyzické aj psychické násilie a mama už v tomto manželstve zotrvať nechce. Nie je pravdou, že by navrhovateľka prostredníctvom kňaza kontaktovala manžela, bolo to naopak, manžel kontaktoval kňaza, obrátil sa naňho s určitými požiadavkami a on navrhovateľke telefonoval, na čo mu taktiež povedala, že manželstvo zachrániť nechce. Navrhovateľka nemá prístup ku spoločným účtom a ku financiám, ktoré nadobudli za trvania manželstva, žije len zo svojho príjmu.

2P/17/2017

3.

4. Manžel k veci uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí. Je pravdou, že bol právoplatne odsúdený pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, prijal dohodu o vine a treste a necíti sa nevinný, avšak jeho pohľad na celú vec je iný ako manželkin. Manželstvo uzavreli v roku XXXX a veľmi sa ľúbili, spolu študovali a trávili spolu všetok čas. V manželstve si pomáhali a vychovávali svoje tri deti. Hádky niekedy dopadli inak, ako by sa patrilo a teraz si uvedomuje, že mali vyhľadať odbornú pomoc, zúčastniť sa nejakého poradenstva, lebo si myslí, že manželka ešte úplne dvere nezavrela. Sama mu v liste na Veľkú noc napísala, že ho plánuje prísť navštíviť, tiež kňaz, s ktorým hovoril uvádzal, že manželka pripúšťa možnosť záchrany manželstva, pokiaľ sa on zmení. Maloletá F. ho nenavštevuje, je to zrejme preto, že jej v tom bráni manželka. Manželka ho taktiež ešte nebola navštívila, staršie dcéry sú s ním v písomnom kontakte a navštevujú ho. Chcel by zachrániť rodinu aj formou odborného poradenstva. Vo výkone trestu do 01.06.2017 pracoval, teraz ho z práce vyradili, pretože práca nie je, ale kým pracoval, z ústavu na výkon trestu bolo posielané výživné pre mal. F., a to v novembri 2016 v sume 39,60 eur, v januári 2017 39,60 eur, vo februári 2017 39,60 eur, v marci 2017 39,60 eur, v apríli 2017 39,60 eur, v máji 2017 39,60 eur. Pokiaľ bude znova práca, bude do nej zaradený. Väčšinu nehnuteľností vlastní spoločne s manželkou, on je výlučným vlastníkom lúka, pasienkov a ornej pôdy. Tieto nehnuteľnosti zdedil po svojich rodičoch. V prípade, ak by bolo manželstvo rozvedené, bude prispievať na výživu F. koľko bude môcť podľa príjmu. Staršie dcéry ho boli navštíviť tri alebo štyrikrát.

5. Kolízny opatrovník sa vyjadril, že vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľky, ktorá trvá na písomne podanom návrhu na rozvod manželstva, manželstvo za žiadnych okolností nechce zachrániť a manželské spolužitie obnoviť, čo potvrdila aj pri osobnom rozhovore 28.04.2017 počas šetrenia rodinných pomerov navrhol, aby súd návrhu vyhovel a pre prípad rozvodu manželstva maloletú F. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľke, manželovi určil vyživovaciu povinnosť k maloletej podľa jeho možností a schopností a o úprave styku nerozhodoval, resp. úpravu styku neurčil.

6. Právny zástupca manžela trval na osobnom výsluchu navrhovateľky, ktorý návrh súd zamietol, a to z dôvodu, že navrhovateľka už v návrhu na rozvod manželstva a neskôr opäť písomne deklarovala svoju

vôľu, že sa s manželom stretnúť nechce, nechce ho ani vidieť vzhľadom na príkorie, ktoré jej dlhodobo spôsoboval a v konaní bola riadne zastúpená splnomocneným zástupcom.

7. Zo sobášneho listu bolo zistené, že manželia uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX H. N. L., u oboch sa jednalo o manželstvo prvá a sú slovenskými štátnymi občanmi. Z manželstva sa narodili tri deti, z ktorých t.č. je maloletá len F. F., nar. 21.05.2005. Podľa potvrdenia o trvalom pobyte manželia mali posledné spoločné bydlisko v N. L. U. Z. K. T. XXX/XX, čím je založená miestna príslušnosť Okresného súdu Dolný Kubín pre toto konanie. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky (č.l. 9) je zrejmé, že jej čistá mzda je v priemere XXX,- eur mesačne. Z príjmu manžela je zrejmé, že jeho príjem, ktorý dosahoval v ústave na výkon trestu odňatia slobody bol v sumách od septembra 2016 do marca 2017 v priemere XXX,- eur (č.l. 36). Podľa správy ÚPSVaR Dolný Kubín je manžel poberateľom prídavku na dieťa v sume 23,57 eur (do nástupu do výkonu trestu odňatia slobody).

2P/17/2017

4.

8. K výroku o rozvoze manželstva:

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZoR) súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

Podľa § 23 ods. 2 ZoR súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 18 ZoR manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Zo spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/33/2016 bolo zistené, že rozsudkom súdu zo dňa 30.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa bol manžel uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Jednalo sa o rozsudok, ktorým súd podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste uzavretú 14.06.2016 a teda takémuto konaniu predchádzalo úplné priznanie obžalovaného ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Zo skutkovej vety uvedeného rozsudku súd zistil, že manžel od roku 1994 až do 16.02.2016 opakovane fyzicky a slovne napádal navrhovateľku tak, že ju spočiatku raz za mesiac udieral po celom tele zväčša päťami alebo tým čo mal po ruke a kopal do nej gumenými čizmami a pritom jej vulgárne nadával a od začiatku roka 2015 sa začali jeho útoky voči nej stupňovať a fyzicky na ňu útočil denne, pričom od polovice januára 2016 každé ráno o 04.00 hod. zasvietil svetlo, odokryl ju a začal ju udierať päťami, sadol si na ňu v časti hrudníka tak, že jej kolenami držal ruky a udieral ju päťami do tváre, v posteli ju kopal a napokon dňa 15.02.2016 okolo 22.00 hod. ju kopal do chrbta a udieral päťami po tvári a po celom tele, vulgárne jej nadával, následne ju odviezol do spálne, kam za ňou ešte cca desaťkrát prišiel a zakaždým ju udrel päťou a jeho útok vyvrcholil o 03.00 hod. tak, že si opäť na ňu sadol a udieral ju do tváre, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej so slovami: „Nech ťa Boh chráni, keď sa budeš chcieť rozviesť!“, čím jej spôsobil povrchové poranenie tváre, viac početné pomliaždenie tváre a končatín s dobou liečenia cca 10 dní. Zo znaleckého posudku vypracovaného za účelom vyšetrovania duševného stavu obvineného (manžela) z predmetného vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že N. F. v minulosti, ani v čase spáchania skutku netrpel a ani v súčasnosti netrpí vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. V čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie mohol ovládať. Je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho osobnosť je abnormne štruktúrovaná s rysmi zvýšeného egocentrizmu, dominancie, žiarlivosti, emočnej nestability, afektívnej lability, dráždivosti, impulzivity, voči svojej osobe je nedotklivý, jeho schopnosť sebareflexie je nízka, pri problémoch akuzuje okolie, nízke sú aj schopnosti empatie, tolerancie, flustrácie a prah explozivite, následkom čoho vyvoláva konflikty v úzkom rodinnom prostredí. Jedná sa o trvalú štruktúru

jeho osobnosti v etiológii ktorej sa uplatňujú vrodené povahové dispozície, ako aj abnormné rodinné a výchovné vplyvy. Emočne

2P/17/2017

5.

nestabilná porucha osobnosti je celoživotná abnormná varianta charakterových a temperamentových rysov osobnosti, ktoré sa významne odlišujú od rysov prítomných u väčšiny ľudí. Jednotlivé zložky takejto osobnosti sú usporiadané neharmonicky, nevyrovnane. Poruchy adaptácie takejto osobnosti spôsobujú ťažkosti okoliu alebo aj jej samej, netrpí sexuálnou úchylkou. Zo znaleckého posudku psychológa ohľadne vyšetrenia manželky v trestnom konaní bolo zistené, že u navrhovateľky v štruktúre osobnosti dominuje tendencia k introverzii, tendencia prežívať intenzívne vzťahy a väzby. Dominuje u nej emočné prežívanie, často sýtené úzkosťou a neistotou. Silné náboženské prežívanie a modlitby boli obrannými mechanizmami osobnosti, ktoré bránili tomu, aby nedošlo k rýchlemu rozvoju neurotickej symptomatiky v záťažových podmienkach. Vo vzťahu s manželom volila stratégiu byť ústretovou, podrobovou, len aby nedala príčinu ku konfliktu. V čase spáchania skutku bola schopná správne a úplne vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätať a dostatočne ich reprodukovat'. Netrpela a ani netrpí psychickým ochorením v pravom zmysle. Nemá sklon k fantazijnému spracovaniu skutočnosti. Podľa posudku manžel navrhovateľku ponižoval, vulgárne jej dlhodobo nadával, neustále presadzoval svoje hľadiská a dominanciu, ktoré jeho správanie bolo ňou prežívané ako dlhodobý psychický diskomfort, nie však v intenzite diagnózy posttraumatickej stresovej poruchy. Manžel navrhovateľku obmedzoval v sociálnych kontaktoch pre chorobnú žiarlivosť, z čoho pramenilo aj fyzické týranie, ktoré boli prítomné od začiatku manželstva. Manžel cez zvyšovanie kontroly a uplatňovanie moci dlhodobo konal v rovnakom vzorci, len svoje násilie stupňoval a skracoval interval jeho uskutočňovania. Znamky syndrómu týranej osoby sú prítomné, avšak syndróm týranej osoby v celej svojej komplexnosti nebol naplnený.

9. Súd jednoznačne dospel k záveru, že návrh na rozvod manželstva je dôvodný, manželstvo je nefunkčné a neplní svoju spoločenskú úlohu. Manžel sa dlhodobo k manželke správal neúctivo, dokonca v rozpore so zákonom, pričom týranie manželky ako po fyzickej tak aj po psychickej stránke trvalo veľmi dlhú dobu. Nemožno preto očakávať, že by manželka mala záujem o obnovenie manželského spoluzitia, čo aj niekoľkokrát deklarovala, keď svojho manžela vôbec nechce ani vidieť, vo výkone trestu odňatia slobody ho nenavštevuje a neudržiava s ním žiaden kontakt. Preto súd manželstvo účastníkov s poukazom na ustanovenie § 23 ods. 1 ZoR rozviedol.

10. K výroku o zverení maloletej Timey do osobnej starostlivosti navrhovateľky a k výroku o výživnom:

Podľa § 24 ods. 1 ZoR v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd

2P/17/2017

6.

dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 ZoR ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode, to neplatí, ak rodičia úpravu styku nežiadajú.

Podľa § 62 ods. 2, 3 a 4 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez

ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Ohľadne zverenia maloletej do osobnej starostlivosti navrhovateľky súd uvádza, že t.č. jedine navrhovateľka je schopná zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú, nakoľko manžel je vo výkone trestu odňatia slobody. Navrhovateľka sa o maloletú podľa správy zo šetrenia rodinných pomerov riadne stará, zabezpečuje všetky jej potreby a maloletá sa v domácnosti matky cíti bezpečne. Ohľadne výšky výživného súd musel zobrať do úvahy skutočnosť, že manžel je vo výkone trestu odňatia slobody, kde jeho zárobkové možnosti sú obmedzené, nakoľko je zaradený do práce len v prípade, ak ústavu na výkon trestu je doručená nejaká objednávka a jeho príjmy mesačne nepresiahli 160,- až 170,- eur, z ktorých príjmov okrem čiastočnej úhrady výživného mu boli ústavom na výkon trestu odpočítané rôzne položky, ktoré musí odvádzať, a to poisťné, úrazové poistenie, rezervný fond atď. Z uvedeného dôvodu potom súd určil manželovi vyživovaciu povinnosť mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona (v súčasnosti 27,13 eur).

12. K výroku o úprave styku:

Podľa § 25 ods. 2 ZoR, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze, to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

2P/17/2017

7.

13. Nakoľko rodičia úpravu styku žiadali neupraviť, súd ustanovenie § 25 ods. 2 ZoR aplikoval do výrokovej časti rozsudku a úpravu styku manžela s maloletým dieťaťom neupravoval.

14. K výroku o náhrade trov konania:

Podľa § 52 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. V predmetnej veci si účastníci konania náhradu trov neuplatnili, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. CSP).

Podľa § 355 ods.1) CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 361 ods. 1), ods. 2) CSP prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Prokurátor môže do konania vstúpiť aj po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 362 ods. 1), ods. 2) CSP Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 61 ods. 2 CMP ak rozsudok o rozvode manželstva neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods.:

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

2P/17/2017

8.

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1) CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2) CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Podľa § 376 ods. 1) CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. Zákona č. 36/2005 Z.z. - o rodine

(1) Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

(2) Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.